

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 34/12
Люксембург, 28 март 2012 г.

Решение по дело T-123/09
Ryanair/Комисия

Общият съд потвърждава решенията на Комисията, с които отпуснатият от италианската държава заем на Alitalia се квалифицира като незаконосъобразен, но с които се разрешава продажбата на активите на това дружество

Alitalia SpA е дружество за въздушен транспорт, 49,9 % от капитала на което се притежава от италианската държава¹. След няколко неуспешни опита за оздравяване на неговото финансово положение, през 2006 г. италианските органи решават да продадат частта от капитала на това дружество, която принадлежи на държавата. През 2008 г. държавата отпуска на Alitalia заем от 300 милиона евро и също така предоставя възможност на това дружество да отнесе размера на заема към собствения си капитал. Alitalia, което в онзи момент е преустановило плащанията, е поставено под извънредно управление² и е определен независим експерт — банка, за да се провери съответствието на продажната цена на активите на дружеството с пазарните цени. Офертата на Compagnia Aerea Italiana („CAI“), представена за изкупуването на някои активи на Alitalia в отговор на отправената с тази цел покана за заявяване на интерес, е изпратена от италианските органи на Комисията.

Тогава Комисията започва официалната процедура по разследване във връзка с мерките относно заема и с възможността за отнасяне на размера му към собствения капитал. В приетото от нея **първо решение** Комисията установява, че **заемът** представлява незаконосъобразна и несъвместима с общия пазар държавна помощ, тъй като предоставя икономическо предимство посредством ресурси на държавата, което не би било предоставено от благоразумен частен инвеститор. Поради това Комисията разпорежда Alitalia да възстанови тази помощ³.

В свое **второ решение** Комисията приема, че мярката, свързана с **продажбата на активите** на Alitalia, не предполага предоставянето на държавна помощ на приобретателите на посоченото дружество, ако италианските органи спазят напълно поетите от тях задължения, съгласно които продажбата на активите ще се осъществи по пазарни цени. Освен това Комисията потвърждава, че производството по извънредно управление, на което е било обект Alitalia, също не е довело до предоставянето на помощ в полза на приобретателите⁴.

¹ Общият съд вече неколкократно е разглеждал положението на Alitalia: през 2000 г. с Решение от 12 декември 2000 г. ([T-296/97](#), „Решение Alitalia I“) той отменя решението на Комисията от 1997 г. относно рекапитализацията на Alitalia ([97/789/CE](#)). През 2008 г., с Решение от 9 юли 2008 г. ([T-301/01](#), „Решение Alitalia II“, вж. [прессъобщението](#)), той потвърждава решението на Комисията от 2001 г. за реструктуриране на Alitalia ([2001/723/CE](#)).

² Тази процедура се прилага в Италия към предприятията в затруднено положение, които упражняват дейност в сектора на основните обществени услуги, преди обявяването им в неплатежоспособност и позволява финансовото оздравяване на предприятието чрез прехвърляне на активите му. Тази възможност обаче е придружена от задължение за проверка от независим експерт на това дали продажната цена на въпросните активи съответства на пазарните цени.

³ Решение 2009/155/ЕО от 12 ноември 2008 година относно заема в размер на 300 милиона евро, предоставен от Италия на компанията Alitalia, С 26/08 (ex NN 31/08) (ОВ L 52, стр. 3).

⁴ [Решение С \(2008\) 6745](#) от 12 ноември 2008 година с предмет държавна помощ № 510/2008 — Италия — Продажба на активите на авиокомпания Alitalia (непубликувано в ОВ).

Тази институция прави извод, че приложеното от Италия производство не предполага икономическа приемственост между Alitalia и приобретателите на неговите активи, предвид обхвата на продажбата на посочените активи и разделянето на офертите, представени от тези приобретатели, и че тази продажба не е имала за последица да се заобиколи задължението Италианската република да си възстанови помощта, нито да се предоставят помощи на приобретателите на Alitalia.

След като подава няколко жалби пред Комисията едновременно с други авиокомпани и с Европейската асоциация на нискобюджетните авиокомпани (ELFAA), Ryanair иска от Общия съд да отмени тези две решения на Комисията.

На първо място, Общият съд разглежда **решението относно продажбата на активите**. В решението си с днешна дата той уточнява, че Комисията е била компетентна да приеме подобно решение, в което, констатирайки липсата на държавна помощ, е отбелязала поетите от италианската държава задължения, които са неразделна част от мярката, за която е отправено уведомление.

Общият съд приема за установено, че Комисията се е убедила, че продажбата на активи ще бъде осъществена по пазарни цени. Поради това той отхвърля доводите на Ryanair, че Комисията е провела недостатъчна или непълна проверка във фазата на предварителното разглеждане и че е трябвало да започне официалната процедура по разследване във връзка с продажбата на активите, за да провери дали евентуално съществуват възможности, различни от подобна продажба.

Общият съд отхвърля и довода на Ryanair, че доколкото продажбата имплицитно е била предмет на условие приобретателят да бъде с италиански произход, това предполагало понижаване на продажната цена. Обратно на това, Общият съд счита, че Комисията е проверила, че поканата за заявяване на интерес не съдържа никаква дискриминационна клауза, основаваща се на националната принадлежност на оферентите, и че е била обект на широко разпространение и публичност както на национално, така и на международно равнище.

Общият съд подчертава, че Комисията е приела, че производството по продажба на активи, допълнено с поканата за заявяване на интерес, не е предлагало степен на прозрачност, която сама по себе си е достатъчна, за да гарантира, че активите ще бъдат продадени по пазарни цени. Следователно Комисията е проверила, че офертата е била предмет на независима оценка, за да се убеди, че предложената цена не е била по-ниска от пазарните цени. Освен това Комисията е проверила щателно, че процедурата е предоставяла необходимите гаранции, позволяващи ѝ да се увери, че продажбата ще бъде осъществена по пазарни цени.

Накрая Общият съд потвърждава, че Комисията правилно е приела, че не е била налице икономическа приемственост между Alitalia и CAI и че последното посочено дружество не се е ползвало от никакво предимство, тъй като всички разпоредби са били приети, за да може прехвърлянето да бъде осъществено на цена, която не е по-ниска от пазарните цени.

На второ място, в края на разглеждането на **решението относно заема** Общият съд приема, че макар Ryanair да е имало активна роля в производството по приемане на това решение, това дружество не е доказало, че разпореждането Alitalia (а не CAI) да възстанови помощта е засегнало съществено неговото конкурентно положение. Следователно Ryanair не е доказало, че е лично засегнато от това решение.

Поради това Общият съд отхвърля жалбата на Ryanair и с това потвърждава решенията на Комисията.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708